

„Waar kunnen Amerikanen tanken zonder dat hun geld in het Midden-Oosten eindigt?“ zo vraagt de lobby van Amerikaanse benzinestations zich af. De lobbyisten zeggen geregeld door verontruste automobilisten gebeld te worden. (Foto AP)

Terreurvrije olie? In het Amerikaanse Omaha is het eerste patriottische benzinestation geopend. Maar is het echte probleem niet dat de Amerikanen de grootste verbruiker van olie zijn?

Door onze correspondent
Freek Staps

OMAHA, 27 FEBR. Onder de toonbank in de schappen van het gloednieuwe benzinestation vindt de klant geen kauwgum, antivries of kranten. Wel hangt er een grote Amerikaanse vlag, liggen er geplastificeerde geschriften over het gevaar dat islam heet en zijn er stickers met teksten als *'terrorist hunting permit'* en *'stop financing the terrorists'*. Met door het hoofd van Osama bin Laden een rood kruis.

Het is de bedrijfsmatige benadering van Amerikaans patriottisme, dit tankstation in de stad Omaha, Nebraska, in het geografische hart van Amerika. En de bedrijfsnaam is 'Terror-Free Oil'.

Het moet een keten worden van tankstations met benzine gemaakt uit olie van buiten de Perzische Golf. Of, zoals oprichter Joe Kaufman het kortgeleden tijdens de opening in Omaha zelf verwoordde: „wij zijn er zat van met onze zuurverdiende oliedollars mee te

Patriottische benzine tegen terroristen

betalen aan onze eigen ondergang“. En: „als het even kan, willen we een nieuw '9/11' liever voorkomen“.

Klanten ontkomen bijna niet aan de boodschap van het jonge benzinebedrijf in handen van een groep anonieme investeerders. Tijdens het tanken ('terror-free' super, 'terror-free' ongelood) kunnen automobilisten ingewikkelde schema's bestuderen waarop geldstromen van benzinestation naar 'islamitische terroristen' staan uitgebeeld. Het bedrijfslogo is een combinatie van de Twin Towers en het Pentagon, met in grote letters de vluchtnummers van de in september 2001 gekaapte vliegtuigen. En onderaan de kassabon staat een aanmoediging: *'thanks, come again'*.

Kaufman lijkt met zijn opvattingen misschien een zonderling. En wat zegt zo'n eerste tankstati-

on in een land waar er 180.000 staan nou helemaal? De schijn bedriegt. In zijn streven de Amerikaanse economie te vrijwaren van olie uit het Midden-Oosten en tegelijkertijd nieuwe milieuvriendelijke vormen van energie na te streven – het tankstation biedt biodiesel aan, korting voor hybride auto's – past Kaufmans onderneming helemaal in de Amerikaanse tijdgeest.

„Ons land is al te lang afhankelijk van buitenlandse olie“, zei president Bush vorige maand in zijn *State of the Union*. „Hierdoor zijn wij kwetsbaarder voor vijandige regimes en terroristen – die voor enorme verstoringen van leveranties kunnen zorgen, de prijs van olie kunnen verhogen en onze economie ernstig kunnen beschadigen.“

Als je een stap terug doet wordt een coalitie van economen, politi-

ci, kerkleiders, milieuvrijwilligers, ondernemers en xenofoben zichtbaar. Deze voormalige tegenstanders delen de wens om de grootste economie ter wereld in gang te houden met energie van het eigen continent. Schoner. En minder gevoelig voor anti-Amerikaans ingestelde landen.

Een aantal voorbeelden. Overal in het land proberen bedrijven houtsplinters, mest en gras in energie om te zetten. Producenten van de brandstof ethanol – waarvoor in de Verenigde Staten voornamelijk maïs als grondstof wordt gebruikt – gaan naar de beurs en zien de waarde van hun aandeel in twee jaar verdubbelen. 's Werelds grootste winkelconcern Wal-Mart gaat bij de eigen tankstations E85 (85 procent ethanol, 15 procent benzine) verkopen. En Wall Streets grootste zakenbank Goldman Sachs investeerde vorig jaar 1,5 miljard dollar in bedrijven die nieuwe energievormen ontwikkelen.

Dat de VS niet alleen staan in de zoektocht naar nieuwe, eigen, energievormen bleek toen vorige maand de Europese Unie een reeks maatregelen afkondigde om de afhankelijkheid van onbetrouwbare buitenlandse leveranciers te verminderen. Ook landen als Japan, Zuid-Korea en natuurlijk China en India zoeken naarstig naar zekere energie.

[*Vervolg TERREURVRIJ: pagina 12]